

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ค่า t-test และ F-test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการศึกษาโดยสรุป ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา อาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า รายได้ต่ำกว่า/เท่ากับ 6,000 บาทต่อเดือน ระยะเวลาการประกอบอาชีพอยู่ระหว่าง 6-10 ปี เคยประสบอุบัติเหตุในระดับบาดเจ็บเล็กน้อย ในภาพรวมด้านการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานมีการรับรู้อยู่ในระดับสูงรวมทั้งในด้านสภาพผู้ทำงาน สภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน จากการศึกษาภาพรวมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอยู่ในระดับไม่ดี ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงาน พบว่า ประเภทการผลิตที่ต่างกันมีการรับรู้ความเสี่ยงจากการทำงานด้านสภาพผู้ทำงานและด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานพบว่าเพศ รายได้และประเภทการผลิตที่ต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ระดับนโยบาย ควรส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มแรงงานนอกระบบในแต่ละประเภทการผลิต เนื่องจากกลไกกลุ่มจะช่วยให้แรงงานนอกระบบมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ควรให้ผู้ว่าจ้างจัดทำคู่มือความปลอดภัยในการทำงานเพื่อเผยแพร่ให้แก่ผู้ทำการผลิตที่บ้าน รวมทั้งควรเปิดโอกาสให้องค์กรแรงงานนอกระบบได้มีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นต่อแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของแรงงานนอกระบบ